211. Ο μικρός Θέων στον πατέρα του

Θέων Θέωνι τῷ πατρὶ χαίρειν.
καλῶς ἐποίησες οὐκ ἀπένηχές με μετ' ἐ-
σοῦ εἰς πόλιν. ἢ οὐ θέλις ἀπενέκκειν με-
τ' ἐσοῦ εἰς Ἀλεξάνδριαν, οὐ μὴ γράψω σε ἐ-
πιστολὴν οὔτε λαλῶ σε οὔτε υἱγένω σε
εἶτα. ἂν δὲ ἔλθῃς εἰς Ἀλεξάνδριαν οὐ
μὴ λάβω χεῖραν παρὰ [σ]οῦ οὔτε πάλι χαίρω
σε λυπόν. ἂμ μὴ θέλῃ̣ς ἀπενέκαι μ[ε],
ταῦτα γε[ί]νετε. καὶ ἡ μήτηρ μου εἶπε Ἀρ̣-
χελάῳ̣, ὅτι ἀναστατοῖ με· ἆρρον αὐτόν.
καλῶς δὲ ἐποίησες δῶρά μοι ἔπεμψε[ς]
μεγάλα, ἀράκια. πεπλάνηκαν ἡμῶς ἐκε[ίνῃ]
τῇ ἡμέρᾳ̣ ι̅β̅ ὅτι ἔπλευσες. λυπὸν πέμψον εἴ[ς]
με, παρακαλῶ σε. ἂμ μὴ πέμψῃ̣ς οὐ μὴ φά-
γω, οὐ μὴ πείνω· ταῦτα.
ἐρῶσθέ σε εὔχ(ομαι).
Τῦβι ι̅η̅.

Verso

Ἀπόδος Θέωνι [ἀ]π̣ὸ Θεωνᾶτος υἱῶ.

2 l. ἐποίησας l. ἀπενέγκας / ἀπήνεγκες / ἀπήνεγκας 3 l. εἰ l. θέλεις l. ἀπενεγκεῖν 4 l. Ἀλεξάνδρειαν l. σοι 5 l. σοι l. ὑγιαίνω 6 l. Ἀλεξάνδρειαν 7 l. χεῖρα l. πάλιν 8 l. λοιπόν l. ἄν l. ἀπενέγκαι 9 l. γίνεται 10 l. ἆρον 11 l. ἐποίησας l. ἔπεμψας 12 l. πεπλάνηκεν / πεπλανήκασιν l. ἡμᾶς 13 l. ἔπλευσας l. λοιπόν 14 l. ἐάν / ἄν 15 l. πίνω 16 l. ἐρρῶσθαι 18 l. υἱοῦ

Verso

9 † Ἐπαγ(ομένων) ι̣δ ἰν(δικτίονος).

2 l. ἐλαιουργῷ̣   3 l. ἐλαίου   7 l. ἐλαίου   7–8 l. δύο   8 l. ἥμισυ

215. Ο μονόφθαλμος αστρολόγος, ο άφαντος παραλήπτης, ο κυνόβρωτος αποστολέας και η γιορτή

\- -

γματειαση . . . . . [. . . . .]
ἀναχωρήσας ἐκοιμώμην
καὶ προσέπεμψα τὸν ἀσ-
τρολόγον \`τὸν μο̣νόφθαλμ(ον)´ ἵνα σ̣ὲ̣ φωνήσῃ
καὶ ἔφῃ σὲ μ̣ὴ̣ ε̣ὑ̣ρίσκειν.
λύχνων δὲ ἁφὰς εἰσῆλθον,
καὶ ἀκ̣[ο]ύσας ἀπὸ Σερηνίλ̣-
λης ἃ πεπόηκας αὐτῇ ἐλυ-
πήθην ὅτι οὐ κατὰ σὲ ἐπ̣ό̣ησα\`ς´.
προσδέχου οὖν αὐτὴν ἄνω
ἐντὸς τῆς ἑορτῆς. καὶ ἤδη ἂν
παρῆν, ε̣ἰ̣ μὴ κυνόβρωτος
ἐγενόμην ἐν αὐτῇ τῇ ἀνατολ\`ῇ´
τοῦ Κυνὸς κε̅ ὑπὸ μανικοῦ
κ̣υ̣νός, καὶ ἕως νῦν δεινῶς
[± 12] . . ι̣ν̣ο̣ν̣τ̣οδε
[± 12] . . ειτεου
[± 13] . ανοδο
[± 14]α̣ι̣ωκαι
[± 17] . . ων
[± 17] . . [. .]

\- -

Verso

] . . . . vac. απ . . [- - -]

5. Αρτεμίδωρος ο Εφέσιος, Γεωγραφία Β΄

Στήλη 1η

τὸν ἐπιβαλλόμενον γεογραφί̣[α̣]
τ̣ῆ̣ς ὅ̣λ̣ης ἐπιστή̣μης ἐπ̣ί̣δ̣ε̣ι̣ξ̣ι̣ν̣
π̣ο̣ιεῖσθαι ἑαυτοῦ δεῖ προπ̣λα̣σ̣-
τεύσαντα τὴν ψυχὴ̣ν ε̣ἰ̣ς ταύ-
τ̣ην τὴ̣ν πραγματε[ί]α̣ν τ̣ε̣υ̣-
[κ]τ̣ι̣κ̣ωτέρα̣ τῇ θελήσει̣ [εἰς] τ̣ὴ̣ν̣
[ἐπα]γγελίαν ταύτην̣ καὶ κ̣α̣[τ]ὰ̣
τῆς ἀρετῆ̣ς δύν̣α̣μ̣ι̣ν θ̣έ̣ν̣τ̣α̣ [ἑ-]
αυτὸν τοῖς θελ̣η̣ματ̣ικοῖς ὀργα̣-
νοις τῆς ψυχῆς ἕτοιμον· οὐ γὰρ
ἐστιν̣ ὁ τυχὼν κόπος ὁ δυνάμε-
νος τῇ ἐπιστήμῃ ταύτῃ συν-
αγωνίσασθαι· παραπλήσιον γὰρ
αὐτὴν τῇ θειοτάτῃ φιλοσοφία̣
ἕτοιμός εἰμι παραστῆσαι.
εἰ γὰρ σιωπᾷ̣, γεογραφία τοῖς ἰδίοις
δόγμασιν λαλεῖ. τί γὰρ̣ οὐκ; ἔνγι̣σ̣-
τα καὶ τοσαῦτα μεμειγμένα̣
περὶ ἑαυτὴν ὅπλα βαστάζει
πρὸς τὸν γενόμενον τῆς ἐπ̣ι̣[σ-]
τήμης μεμοχθημένον πόνο̣ν.
ἐπαγγέλλεταί τις περι{ρ}ερ̣ρ̣ι̣-
νημέναις καὶ σ{τ}υχναῖς μερί-
μναις δι᾽ αἰῶνος ἄγεσθαι τ̣ὰ̣ τ̣ῆ̣[ς]
φ[ι]λ̣οσοφίας δο̣γμα̣τα, ὅπως τὸν
Ἀτλάντειον ἐκεῖνον φόρτον
βαστάζων τις τῶν ἀξίως φι̣-
λοσοφούντων ἀκοπίατον φό̣[ρ]-
τον ἔχῃ̣ καὶ προσανκαλίζητα̣ι
τὴν ἰδίαν ψυχὴν μηδὲν κο-
π̣ι̣ῶ̣σα μηδὲ βαρουμένη· ἔτι

μᾶλλον ἔχειν ὄρε{υ}ξιν περὶ τὸ
πρᾶγμα, μηδὲν ἠρεμώσ̣ης αὐ-
τοῦ τῆς ψυχῆς καὶ θελήσε̣ως,
πάντα πέριξ σκοποῦντα ἄ-
γρυπνον εἶναι νυκτὸς δὲ καὶ
ἡμέρας, προσεπ̣ιφορτίζοντα̣
ἑαυτῷ τὰ π̣λείονα ἀγαθὰ τῶν̣
προσταγμάτων. ἁπλοῦται γὰρ
ὁ ἄνθρωπος τῷ κόσμωι καὶ ἑαυ-
τὸν ὅλον συνανατίθεται
ταῖ`ς´ τῶν θεοπρεπεστάτων
Μουσῶν ἐναρέτοις ἐν̣ε̣π̣αγ-
γελίαις, ἵνα τὸ θεοπρεπὲς σχῆ-

Στήλη 2η

μ̣α τ̣ῆ̣ς φιλοσο̣φ̣ί̣α̣ς̣ ἐν ἀρετῇ
[ἱ]ερ̣ώ̣τ̣α̣[τον] π̣[οι]ῆ̣ι τὸν ἄνθρωπον.
ὁμοίως δ̣ὲ̣ κ̣[αὶ ὁ] γ̣ε̣ογράφος ἐπελ-
θ̣ὼ̣[ν] ε̣ἰ̣ς τ̣ὴ̣ν̣ ἤπειρον χώρας,
π̣[ρο]κ̣α̣[τ]α̣ν̣[ο]ή̣σας τὸ κύτος τῆς
πα̣[ρακειμ]έ̣νης χ̣ώρας καὶ τῶ̣ν̣
ἀλλο̣ε̣ι̣[δ]ῶ̣ν̣ [προδ]ε̣δομένης αὐτῷ
π̣ο̣λ̣υ̣ετο̣ῦ̣ς κ̣α̣ὶ̣ π̣ο̣λ̣υ̣μ̣ερ̣ί̣[μ]ν̣ου
ἐργασίας, ὁ κατεστὼς ὀφε̣ί̣λ̣ει
τὴν ψυ̣χ̣ὴν ἑαυτο̣ῦ̣ συνπ̣λα-
τύ̣ν̣ειν τῇ ὑποκειμένῃ̣ χώ[ρ]α̣
πολλὰ πέριξ β̣λέπων καὶ σ̣υ̣ν̣-
κρου̣ό̣μ̣ενος τ̣[ὰ] ἴ̣δ̣ι̣α τοῦ νο̣[ῦ]
προο[ί]μ̣ι̣α ἂν̣ [ἤ τι]ν̣ος ἄρξητ̣α̣ι̣
τῆ̣ς χώρας μ̣έ̣ρ̣[ο]υ̣ς ἢ ἐπ̣ὶ̣ π̣ᾶ̣ν̣
ἐ̣μπ̣λήξῃ̣ ὅ̣π̣[ε]ρ̣ [ἔ]ο̣ικεν τ̣ῷ ἀ̣-
ν̣επ̣[ι]σ̣τήμ̣[ονι·] κτλ.

Στήλη 1η 1 l. γεωγραφία̣ 3–4 πρωτ‹α-λ›αν|τεύσαντα Bossina
16 l. γεωγραφία̣ 17–18 l. ἔγγιστα 23 συ[υ]χναῖς Bossina 29 l.

προσαγκαλίζηται Στήλη 2η 3 l. γεωγράφος 5 γνωρίσας Bossina 6 περικειμένης Bossina 9 l. καθεστώς 10–11 l. συμπλατύνειν

193. Εντολή σε ελαιουργό μεγάλου αγροκτήματος για τη χορήγηση ελαίου σε εννέα λιθοφόρους και έναν τέκτονα

1 Π(αρά)

2 Θέων Σαμβᾷ ἐλεουργ(ῷ)· δύο ἥμισυ

3 ξέστας ἐλέου παράσχου λιθοφόρ(οις) θ

4 καὶ τέκτον<ι> ἑνὶ ὑπὲρ ἡμερ(ῶν) δ ἀπερχ(ομένοις)

5 εἰς τὸ Σκέλος ἀναλαβεῖν τὰς θύρας

6 καὶ γομῶσαι τὰς πλάκας, ἐλ(αίου) ξ(έστας) β (ἥμισυ) μόν(ους).

7 ἐπαγομ(ένων) β ιδ ἰν(δικτίονος). (m. 2) † ἐσημει(ωσάμην) αἰλέου ξέστας δύ-

8 ω ἥμεισει μόν{ον}ους †.